

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D.,
ve věci

žalobkyně: **I. M.**, narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 10. 2017, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2017, č. j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 1. 9. 2017 zamítla žalovaná žádost žalobkyně o změnu výše důchodu pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

zabezpečení v Mostě ze dne 17. 8. 2017 není invalidní pro invaliditu III. stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu II. stupně.

2. V žalobě uvedla, že k podání žaloby ji vedly dva důvody, zdravotní stav a pracovní možnosti. Její zdravotní stav není ani po druhé operaci dobrý a její lékař již k další operaci nechce přistoupit. Dle jeho názoru byly užity nejlepší možné postupy, které jsou v současné době k dispozici, přesto třetí operace s sebou nese vysokou míru rizika a nebezpečí zhoršení aktuálního stavu. Stejného názoru je i MUDr. T. z centra intervenční prevence bolesti. Co se týče pracovních důvodů, žalobkyně uvedla, že na úřadu práce jí bylo doporučeno, aby se nechala vyškrtnout z řad uchazečů o zaměstnání, protože ji práci s ohledem na její zdravotní omezení nejsou schopni nalézt. Je nucena neustále užívat tisíci prostředky, přestože její lékař jejich aplikaci vyloučil. Nemá ani možnost jakkoli vysadit své léky. Žalobkyni trápí nepřetržitá úporná bolest, úzkostné stavy, strach z budoucnosti a neschopnost normálního pohybu.
3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 19. 10. 2017 vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, z něhož ve shodě s prvoinstančním posouzením vyplynulo, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění s tím, že se u žalobkyně i nadále jedná o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 1 písm. b) téhož zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přihlášky k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %, která se vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvyšuje ve smyslu § 3 citované vyhlášky o 10 % a celkově činí 50 %. S ohledem na námitky žalobkyně žalovaná navrhla provést důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je dle ust. § 4 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná navrhla soudu žalobu zamítnout.
4. V reakci na zasláný posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí žalobkyně ve svém vyjádření ze dne 1. 6. 2018 uvedla, že ji bylo při jednání komise sděleno, ať vůbec nemluví, pokud od ní bude něco žádáno, bude dotázána. Posuzující lékařka žalobkyni sdělila, že se její zdravotní dokumentací zabývala téměř hodinu a že na ni už nemá čas. Poté co žalobkyně při jednání komise zůstala raději stát, posuzující lékařka se podívovala nad tím, že tato skutečnost není nikde v předložené dokumentaci uvedena, přestože ji ve svých zprávách téměř všichni lékaři uvedli. Komise se žalobkyně pouze zeptala, jestli má střední školu nebo zda je vyučená. K dotazu na zdravotní stav žalobkyně MUDr. J. odpověděl, že jí nic říkat nebude, že ji neléčí. V závěru jednání komise jí MUDr. H. předložila dokument, přes který byl položen čistý papír, s tím že není nutné, aby jej četla, pouze podepsala. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením, že byla při jednání komise vyslechnuta a přešetřena odborným lékařem, nesouhlasí ani se způsobem jednání. O přiznání III. stupně invalidity nežádá, protože má bolesti, ale proto, že ji na úřadu práce sdělili, že se má z evidence uchazečů odhlásit, protože ji žádnou práci nemohou nabídnout. Závěrem konstatovala, že její zdravotní stav je neměnný.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Při ústním jednání před soudem konaném dne 30. 9. 2019 žalobkyně odkázala na podanou žalobu a její vyjádření ze dne 1. 6. 2018. Dále uvedla, že úřad práce ji nemůže kvůli jejím zdravotním problémům najít práci. Navíc jezdí dvakrát do roka na jeden měsíc na léčení, což ji rovněž znemožňuje hledání zaměstnání. V současné době dochází i na psychiatrii a bere léky, neboť nezvládá stávající situaci, neví, jak to bude do budoucna. Třetí operaci jí lékaři nechtějí provést, přičemž sami nevědí, jak dále postupovat. Žalobkyně dále poukázala na jednání posudkové komise, neboť podepisovala zakrytý papír, a tudíž neví, co podepsala. Poznamenala, že do svých 50 let pracovala, nebyla fluktuantem. Nyní si musí hradit léky a dojíždět k lékařům, což je pro ni vzhledem ke snížení invalidního důchodu finančně obtížné. Má za to, že by ji měl být přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, a proto navrhla, aby soud žalobě vyhověl.
7. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání v plném rozsahu odkázala na vyjádření ze dne 13. 12. 2017, poukázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 5. 2018 a navrhla žalobu zamítnout.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 17. 5. 2018, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. L. D. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 19. 10. 2017 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 23. 11. 2016 je zcela správný, neboť obě lékařky kvalifikovaly zdravotní postižení žalobkyně podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1c, s poklesem míry pracovní schopnosti 50 %. V námitkovém řízení tedy žalovaná na základě uvedeného posudku dospěla shodně jako posudková lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení Most k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %.

10. Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
12. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
13. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.
14. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle ustanovení § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně, který požaduje žalobkyně, je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. ustanovení § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 26. 10. 2017, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
16. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 19. 10. 2017, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ustanovení § 52 odst. 1 v návaznosti na ustanovení § 77 s. ř. s. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.

17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 17. 5. 2018. Žalobkyně jednání komise byla přítomna a byla vyšetřena odborným lékařem z oboru neurologie prim. MUDr. T. J. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 26. 10. 2017 byl 50 %, což odpovídá II. stupni invalidity.
18. Komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a to chronický algický VAS bederní se stavem po opakovaných operacích L páteře, i přes mnohaletou chronicitu obtíží topický neurologický nález v klinice bez známek neurotopického výpadu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 40 % (rozmezí určené pro toto postižení je 30 % až 40 %). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., byla zvýšena z důvodu dalších postižení zdravotního stavu o 10 %, celkově činí 50 %.
19. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně byla schopná vykonávat fyzicky lehké práce, a to i ve zkráceném pracovním úvazku bez zvedání těžkých břemen, bez práce ve vynucených polohách a v nepříznivých klimatických podmínkách.
20. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise.
21. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudkové lékařky žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně dospěli k závěru, že žalobkyně nesplnila podmínku invalidity III. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70 % míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.
22. Ve vztahu k námitkám žalobkyně ohledně nedůstojného a neprofesionálního jednání posudkové komise soud uvádí, že žalobkyně svá tvrzení nepodložila žádnými důkazy, na jejichž základě by mohly vzniknout pochybnosti o neobjektivitě posudku. Tvrzení žalobkyně, že při jednání komise nebyla vyslechnuta a přešetřena odborným lékařem jsou v přímém rozporu s obsahem protokolu o jednání komise ze dne 17. 5. 2018 i samotného Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

posudku. Z nich vyplývá, že žalobkyně byla jednání komise přítomna. Při jednání žalobkyně předložila psychiatrické nálezy z Vojenské nemocnice v Brně a nálezy z neurologické ambulance Most a rovněž byla vyslechnuta ke svému zdravotnímu stavu, k němuž uvedla, že má bolesti v kříži, které ji vystřelují do levé nohy lampasovitě až ke kolenu, má rovněž psychické potíže, je plačtivá, trpí špatnou náladou a špatně spí. V protokolu je výslovně uvedeno, že žalobkyně byla při jednání komise přešetřena odborným lékařem z oboru neurologie, tomu pak odpovídají posudková zjištění na str. 4 předmětného posudku. Soud tudíž nemá o objektivitě posudku pochybnosti. Soud ještě poznamenává, že žalobkyně je natolik svéprávnou osobou (nic nenasvědčuje o opaku), že musí vědět, že nemusí podepisovat žádnou listinu, o jejímž obsahu má pochybnosti nebo nedostatečnou znalost.

23. Soud uzavírá, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikl ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).
24. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku I. podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. Současně soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalované náhrada nákladů řízení nepřisluší.
26. Pro úplnost soud směrem k žalobkyni poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měla žalobkyně vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měla v době rozhodování žalované, tj. ke dni 26. 10. 2017. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s. ř. s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobkyně tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobkyně iniciovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 30. září 2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)